

Kjære ven! Huset på Myklebust

Tusend tak for dine trende breve! —  
 det første blev ikke besvaret, fordi vi troede  
 at du dog kom i sidste øieblik, — vi fik nem-  
 lig greie paa, at motorbaat — jæk til Vadheim  
 (og postbil til Vaseuden — og vor egen bil derfra  
 tid); — vi opgav derfor ikke haabet om dit  
 komme førend ganske, — nei pøntrengen var  
 tilende, — men da forstod vi jo, at vanskelighe-  
 derne maatte have været uovervindelige selv for  
 din bekjendte energi; — nu idag fik jeg da dit  
 sidste brev, og da jeg har regnet ud, at det kan  
 naa dig, hvis det kommer afsted idag — (nemere er  
 det vist) — saa vil jeg ihast rable ned et brev.  
 Sidet jeg skrev ja det var vist et køerligt brev  
 da var jeg helt daerlig, — det var forresten alle  
 her omkring — det var nok en „influenza“ epede-  
 mi, — som fik godt tak paa mig i den forkjølede

Tilstand, som jeg var i efter reisen; den kalde  
træk paa bilen opover gjorde nemlig forkjølelsen  
værre. — Nu er jeg nogenlunde bra — har rigtig-  
nok en lidet my forkjølelse, — men den gaar nok  
 snart over. — Engel er daarlige i foden. Aarbete-  
lelse — maa holde seggen, — ellers er alt <sup>ved</sup> det  
gamle; — medkonsten leder vente længe paa sig nu,  
sagtes him; — him er nok angstelig for den, da  
himm samtidig har denm aarbetelelse.

Denne streiken var jo noget djævelskab, — nu  
havde vi faaet alt istand med den ene stuen  
i den nye bygning, — og faaet 2 nye seuger ind,  
saa vi troede der skulde blevet rigtig hygge-  
ligt for dem, — hæggen stod lvid med blom-  
ster næsten ind gjennem vinduet; — men vi var  
forresten ikke sikker paa, om Der ikke fortrak  
gamlestuen, efter hvad du sagde engang, — der  
er jo høiere under taget, — men jeg tror, at nu  
medens hæggen blomstred, vilde der foretrak-  
ket den nye stuen. — Den 11<sup>de</sup> mai  
foretog stille og roligt, — jeg arbejdede lidt

II

med jorden, og børnene og tjenestepigen gik i  
flægt og sidder i "festen", hvor børnene skulde  
faa lov at være til kl. 12 nat - mens vi sad  
oppe og ventede; - til slut maatte Engel lægge sig  
da var kl. 2, og jeg blev siddende til jeg sovned  
og vaagne først kl. Fom morgenen <sup>18<sup>de</sup></sup> - dygtig pros-  
sen og forkjølet, da vinduene stod aabne; - da  
var endelig børnene komne hjem saavidt; - jeg  
vidste ikke, om jeg skulde prygle dem, eller hvordan  
jeg skulde straffe dem; - det var jo den 17<sup>de</sup> (eller  
uttare den 18<sup>de</sup>), og der havde været saa morsomt  
paa festen med fulde folk o.s.v., at de havde  
ikke kunnet rive sig løs. Jeg holdt da selv =  
følgelig en tordentale, og til straf skulde de  
herafter ikke mere faa gaa paa søndags =  
skolen, - og heller ikke paa gaa til Landal  
paa en maaned og heller ikke til Stuge's. - Keri;  
(hvem største skylden faldt paa), faar heller ikke  
gaa paa skolen, - som er hendes største foruøelse,  
medens Arnold, som ikke liker skolen, - maa gaa.

Noget andet af betydning laante ikke den 17<sup>de</sup>  
med indtagelse af, at vi havde dig i huse-  
melse ved en dram; - det som særlig bragte tanke-  
nen paa dig var forresten et uheld, - et storm-  
kast tog nemlig saa stærkt tak i flagget, at  
flagsmormen rök af, - og for at tröste os over  
uheldet, maatte vi drikke din skaal et par gange.  
Flagget optok vort uheld vistnok som en de-  
monstration, - det traf netop til at gaa for-  
bi samtidig, - (man veed jo, at jeg ikke er  
videre begejstret for disse festerne med folk fra  
alle kanter). —————

Det var kjædeligt, at jeg ikke blev et par dage  
længere i Bergen, saa jeg fik se den franske ud-  
stilling. — ja du kommer træsmitten, - jeg har  
ikke været oplagt til at gjøre noget, siden  
jeg kom hjem, - föler mig rent impotent overfor  
kunst - har lagt farver paa paletten - det er alt.  
Ellers har vi væsentlig holdt det gæende med  
at holde os fra livet en ren invasion af sauer,

Som iaar er værre end nogenstunde: - en gudelig  
 mand i nærheden har drevet i aarevis paa med  
 at avle frem en sælskab, hvis særlige frem-  
 trædende egenskaber er det at hoppe høit; ved  
 udvalg af særlig flinke dyr i den retning, har  
 den samme gudelige mand skaffet sig stadig flin-  
 kere dyr, og ved streng "indavl" har han drevet  
 det til at faa verdens flinkeste "hoppere", som  
 nu klarer at hoppe mandshøie gjærder; - og ved  
 at nulte dem dygtig ind om vinteren, har han  
 udviklet en sly graadighed hos dem, at de spiser  
 alt slag, - særlig kulturplanter og blomsterplanter  
 samt bætrær, - ligesom de ikke nøier sig med  
 at bide græsset af, men slider det likesaa godt  
 op med roden, saa at man kunde tro at en  
 ægyptisk græshoppe-vædder var faret hen over gaar-  
 den. Nu tror jeg endelig, at vi - ved ihærdigt  
 arbejde med gjærdet - har klart at faa dem  
 stængt inde - mangen sten har imidlertid meldt  
 i de skindmagre skrøtterne, - saa den gudelige  
 mand har nok gjort os til syndere mange  
 gange om dagen - baade ved vandring og stenkastning.

Nu staa den gædelige mands saer udenfor vort  
gjærd og bræger saa gudsammerligt, at det  
kunde høre en sten, - medens sulen skraber i deres  
tænder; - thi nu har de nemlig faaet smag paa  
kulturplanter og "streiker" rooverfor markens vilde  
urter og græs, som de nu foragter dybt; - de staa  
der hele dagen melankolske uden at smake et  
græsstraa; - det maa være med dem som med  
arbejderne, som nu under de gyldne tider fik  
smag for vellevnet og nu ikke kan klare  
sig med hverdagkost; - eller likesom med mig, da  
jeg nu havde været hos dere, og saa kommer ligesom  
til fattigdommen.

---

Ja saa til slut: - Den lille gaarden, Péim er  
nu ledig - fuldstændig fri - ~~er~~ bygd-  
folkernes ene datter (min gamlekjæreste) er kommen  
ligesom fra Amerika og vil tage alle bygdefolke-  
ne med sig til Amerika, - og vilde sælge alle  
huser og rettigheder; - grundeierens kom i den an-  
ledning til mig og spurgte, om vi <sup>du og jeg</sup> frivillig  
vedstod vort bud 8500 - , det var jo ranskeligt  
for mig at sige noget derom nu; - jeg fik ham

derfor til at forhale saken til pinte, da du  
jo var ventende lidt til den tid, - da du imidler-  
tid ikke kom, vidste jeg ikke, hvad jeg skulde  
svare; - bygsfolkene drev paa <sup>for</sup> at paa <sup>hærene</sup> solat til  
hvem som helst, hvis ikke grundeierne gjorde  
alvor af handelen, de havde nemlig ut til at  
pakte bort gaarden, hvis ikke grundeierne løste dem  
fra deres retteligheder, som de forlangte 300 kr. for.  
Saa var det ogsaa et rigtigst spørgsmål, hvad  
man skulde gøre med gaarden saararbeider ni  
iaar, - det led lang tid paa aaret og intet var gjort. -  
Grundeierne spurgte da mig, om han ikke for et aar  
kunde pakte gaarden bort, - man kunde ellers rekke-  
re at alt arbejde blev forsinket, og kanske blev gaar-  
den liggende øde dette aar - og gjaerdene blev ikke ved-  
likeholdt, - og det værste af alt: man vilde savne  
gjødsel paa gaarden til næste aar. Jeg kunde jo  
ikke pr. telegram konferere med dig, og tietog mig da  
egenmægtig at tillade bortforpagting paa et - 1 aar.  
Jeg lod ham imidlertid forstå, at hvad vi havde  
talt om ifjor ikke var bindende ni - iallefald maatte  
te jeg konferere med dig først - sagde jeg. -

Grundeieren giktede da gaarden væk paa et aar, efterat  
han havde kjøbt af bygselfolkene alle rettigheder samt  
hævene; - saa vilde han vide, om han nu kunde sælge  
til hvem, han vilde, - jeg turde hverken nægte eller tillade  
dette, - indtil videre forbeholdt jeg os ret til at udtage  
en del af jorden, - iallefald til husetourter og have, -  
ligeledes vilde jeg, at vi skulde have første ret til øen,  
men pris og lign. fik jeg først underhandlet med dig om.  
Jeg forlangte ogsaa ret til lidt udmærket, - for at paa en  
eventuel parcel matrikuleret som eget brug (af hen-  
syn til havneret <sup>(sætersret o. s. v.)</sup> som kunde komme vel med).  
Vildest du bygge der <sup>(paa en eventuel parcel)</sup> skal du paa mine huse paa  
lyklebrust for mindre end halvdelen af, hvad de kostede  
mig i de gamle billige dage, - alligevel har jeg dog løst  
Ford - og alt, hvad du vel ikke særlig brug for heller -  
Hævene paa bygselbrøget (eller rettere gaarden nu) skal  
ikke være rare, - jeg fik en mand til at undersøge det,  
halvdelen af steen er bare udtuus (staver og bordblodning)  
Tjøs og laar er faldferdige ogsaa, - der maa iallefald  
en masse reparationer til. I det heletaget vil det vel  
kunne skaffe os mere bygheri end glæde, for end vi faar  
alt i stand, - og jeg for min del er for tiden en forgyldt

som ikke hører til bygselbrøget.



mand, saa jeg kunde ikke for det første klare min del af udgifterne, især naar jeg samtidig skulde betale paa et banklaan, som jeg blev nødt. at tage for at klare min del af grundkapitalen - eller kjøbesummen. En anden sak var det, at det kunde være meget koudt, at have et saadant lidet fristed, hvor man boade kunde brønde brønde vin, stænge elven med fiskegreier og gøre andet vilovligt uden kontrol - og saa ikke mindst, at man kunde have en liden havn for en motorbaat, - det mangler jeg jo fuldstændig her paa stranden, - og skal jeg blive boende en tid her i bygden, vil jeg absolut have en motorbaat, saa man i en fart kan komme til sine motiver. En god badeplads var ogsaa noget værd.

Saa er det skinkerne - skal jeg hente dem? Manden kunde jo finde paa at sælge dem nu da flekket gaar lidt op igjen. Ved du en pris som passer?

Ja nu er dine materialer endelig kommet op - bilen har været saa overfyldt til stadighed, at det har været vanskeligt at faa noget op med den. Feige har ogsaa haft nok med sit eget en tid, - særlig disse

bestem til den guldige mand med "føflekken" (almindelig  
bare kaldet "Flekken") det er antagelig den "flekken" som har  
gjort ham "guldig". Deuze har ogsaa været endel i ar-  
bejde ~~hvor~~ hos mig med indredning af vinduer og  
døre; - en flink mand, - men "ben". -

Kabarbaen er nu saa stor, at jeg kan presse af de største  
stilke, og jeg skal en af de første dage sende Saften  
og nogle stilke til færdiggjøring af vinen; - jeg kom  
til at tænke paa et ypperligt middel, som du har  
til din raadighed: badkarret - hold vandet paa nogen  
og tredive grader - aldrig over 40 - lad balonen staa i  
vandet et par døgn eller mere, <sup>tag balonen op om natten og pak den ind i klap.</sup> saa har du den prægtig-  
ste eftergjøring gaaende, men det blir kanske nødvendigt  
at tilsætte nogle "haandfulde" rosiner, da den gamle  
gærsof sikkert er død; - kan godt haende, at de  
opshaarne stilke og rosinerne kan gøre vinen lidt uklær,  
men den vil klare sig paa et par uger, naar den sidste  
gjøring er over, - i nødstilfælde kan lidt ny gelatin til-  
settes. Skulde vinen under eftergjøringen tabe all  
sødhed, kan lidt sukker tilsættes (udrørt i koldt vand)  
den vil da vinde i styrke, hvad der er heldigt for  
holdbarheden, - men ikke meget sukker <sup>giver i flere portioner</sup> ad gangen og  
intet <sup>sukker</sup> for meget sødhed er naesten helt borte. Stadig omro-  
ring at de opshaarne stilke er nødvendig (et par gange dagligt).  
Ja undskyld mit rodede brev. Skriv naar du kommer. Lev vel! og de  
bedste hilsener til dit ganske kære forældre. Astrup